१७ सर्गः आमुञ्चदित्यादि। रत्नाढ्यं रत्नप्रत्युप्तं वर्म्म कवचमामुञ्चत्
ज॰म॰ शरीरे आमुक्तवान् पिनद्धवानित्यर्थः खड्गञ्चोज्ज्वलमबध्नात्
कक्षपार्श्वाश्रितं कृतवान् घोरं भीषणं स्यन्दनमध्यास्त आरूढः
ततोऽनन्तरं पुरः पुरतः प्रावर्त्तत प्रवृत्तः॥ ६॥

भ॰ आमुञ्चदित्यादि। इन्द्रजिद्रत्नव्याप्तं वर्म्म कवचं आमुञ्चत्
पिहितवान् मुचॢशपञौमोक्षे आङ्पूर्व्वः परिधाने वर्त्तते नुण्रधो
मुचामिति नुण् उत्तमं खड्गं पार्श्वे बद्धवान् बन्धौगबन्धक्बन्धे
क्र्यादित्वात् श्ना अपिद्रस्य ङित्त्वात् हसुङ्गलोपः घोरं भीषणं
रथमध्यास्त आरूढः इतोऽनन्तरं शत्रूणां पुरतः प्रवृत्तः॥ ६॥

आघ्नन् भेरीर्म्महास्वानाः कम्बंश्चाप्यधमन् शुभान्।
अताडयन् मृदङ्गांश्च पेराश्चापूरयन् कलाः॥ ७॥

ज॰म॰ आघ्नन्नित्यादि। तस्मात्प्रवृत्ताः महास्वानाः महानादाः
स्वनहसोर्वेत्यप् भेरीः आघ्नन् ताडितवन्तः वादकाइत्यर्थात
शुभान् सुस्वरान् कम्बून् शंखानधमन् शब्दितवन्तः पाघ्रेत्यादिना
धमादेशः मृदङ्गांश्चाताडयन् आहतवन्तः ताडआघातइति
चुरादिः॥ ७॥

भ॰ आघ्नन्नित्यादि। तस्मिन् प्रवृत्ते वाद्यकारामहानादाभेरी
राहतवन्तः हन्लौवधेगतौ आङ्पूर्व्वत्वादाघाते शोभनान्
शङ्खान् अधमन् वादितवन्तः ध्माअग्नियुतौ ध्वनौ स्यादानपेति